

הפטרת צו

ספר ירמיה, פרק ז

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאָכְלוּ
בָּשָׂר: כִּבְכִי לֹא־דַבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הַזֶּה [הוֹצִיאִי]
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־דַּבְרֵי עוֹלָה וְזֶבֶח: כִּגְכִי אִם־אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי
לְעַם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדְרֹךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְכֶם לִמְעַן יִיטֵב לָכֶם: כִּד וְלֹא
שְׁמַעְתֶּם וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשָׂרֹת לִבָּם הֲרַע וַיִּהְיוּ
לְאַחֲזֹר וְלֹא לְפָנִים: כה לְמוֹן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשָּׁכֶם וְשָׁלַח:
כּו וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפְּוֹם הֲרַעוּ מֵאֲבוֹתָם:
כז וְדַבַּרְתֶּם אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלַיִךְ וְקִרְאתֶם
אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכֶם: כח וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־שְׁמַעוּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר אֶבְדָּה הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתָּה מִפִּיהֶם: כט גַּי
נִזְרָד וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאֵי עַל־שָׁפִים קִינָה בִּי מֵאִס יְהוָה וַיִּטֵּשׁ אֶת־דָּוָר עֲבַרְתּוֹ:
ל כִּי־עָשׂוּ בְּנֵי־יְהוּדָה הֲרַע בְּעֵינַי נְאוּם־יְהוָה שָׁמוּ שְׁקוּצִיָּהֶם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו לְטִמְאוֹ: לא וּבָנוּ בְּמֹות הַתִּנְפֹת אֲשֶׁר בָּגִיא בְּוִהַלֵּם
לְשׁוֹף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי:
לב לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאמָר עוֹד הַתִּנְפֹת וְגִיא בְּוִהַלֵּם
כִּי אִם־גִּיא הַהֲרָגָה וְקִבְרוֹ בְּתִנְפֹת מֵאִין מְקוֹם: לג וְהִיִּתָּה נְבִלַת הָעַם הַזֶּה
לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֶמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד: לד וְהַשְׁבַּתִּי | מְעַרְבִי

יהודה ומחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי
לחרבה תהיה הארץ:

פרק ח

א בעת ההיא נאם־יהוה ויצאו [יוציאו] את־עצמות מלכי־יהודה
ואת־עצמות־שריו ואת־עצמות הכהנים ואת | עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי־ירושלם מקבריהם: ב ושטחים לשמש ולירח ולכל | צבא
השמים אשר אהבים ואשר עבדים ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום
ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו:
ג ונבחר מות מחלים לכל השארית הנשארים מן־המשפחה הרעה הזאת
בכל־המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות:

פרק ט

כב כה | אמר יהוה אל־יתהלל חכם בחכמתו ואל־יתהלל הגבור
בגבורתו אל־יתהלל עשיר בעשרו: כג כי אם־בזאת יתהלל המתהלל
השפל וידע אותו כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי־באלה
חפצתי נאם־יהוה: